

Sid 2 **LEDAREN:** En besvikelse som svider illa när kyrkan firar trettio år av kvinnor i prästämbetet är att biskopsskaran än en gång består enbart av män.

TORSDAG 8 MARS. NR 10/2018

75 församlingar gör kampanj i Österbotten

Sista sidan

Så är det att vara prästbarn

Sidan 6

Glömda badbyxor är en lektion i nåd

Sidan 9

Ny ärkebiskop

Sidan 5

Kvinnor drar sig för att leda

För trettio år sedan prästvigdes de första kvinnorna. Dagens prästroll är en utmaning för både kvinnor och män. **Sidan 4**

"Stad i ljus" föddes under dramatik

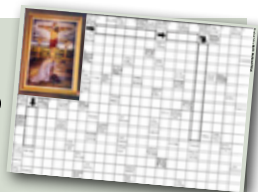
Sidan 8

Nina Österholm: Jag vill fasta från mig själv

Sidan 15

Fixar du denna månads kryss?

Sidan 10

PROFILEN BRITTA HERRMANSSON:

Vågar blotta sina sår

Sidan 2

LEDARE MAY WIKSTRÖM

Nu vänds alla ögon mot Esbo

ÄRKEBISKOPVALET är över. På upploppet blev det en match som till och med kan sägas ha haft en touch av tråkighet. Visst fanns det betoningsskillnader mellan Tapio Luoma och Björn Vikström. Men hisnande var de ändå inte – och därför fanns det en underliggande beställning på en polarisering av något slag. Den här gången blev det äktenskapsfrågan och en ganska fyrkantig uppdelning av de bägge i klassikerna ”liberal” och ”konservativ”. Den är det klokt att inte dra för stora växlar på nu när det är dags att jobba vidare.

DEN FRÄMSTA skillnaden mellan biskop Tapio Luoma och biskop Björn Vikström låg ändå i var de har sett sin största oro för kyrkans del.

Luoma vänder blicken inåt mot en folkkyrka vars aktiva kärna slits av interna spänningar och riskerar att falla i bitar. Han är beredd att förändra, när alla är med på kärran. Men han driver inte aktivt. Vikström vänder blicken utåt mot samhället och alla folkkyrkomedlemmar som tycker att kyrkan har en allt svagare koppling till den verklighet de själva lever i. Han har med sina uttalanden och sitt författarskap signalerat sin omsorg om att kyrkan behöver gå sin egen process för att fortsättningsvis vara relevant för folket.

Eftersom de bägge finns kvar i biskopsskaran, åtminstone för ett tag framöver, kan deras rollfördelning och den profilerade befäst under kampanjtiden rentav bli en styrka det kommande året. Bägge hållningarna behövs för helheten, både skynda-långsamt-attityden och progressiviteten. Och bägge bekymren för kyrkan är realiteter.

EN BESVIKELSE som däremot svider särskilt illa när kyrkan firar trettio år av kvinnor och män i prästämbetet är att biskopsskaran än en gång består enbart av män. Biskopsämbetet är en stark symbol. Och det skräller illa att det inte ryms in en enda kvinna i skaran. Blickarna riktas därför nu oundvikligen mot Esbo stift, där det snart drar ihop sig till ett nytt biskopsval.

Trycket på att det den här gången borde bli en kvinna är massivt. Samtidigt finns det goda förutsättningar för att hitta både kvalificerade och duktiga kvinnor som kan ställa upp. Traditionellt förväntas en biskop vara teologie doktor med en gedigen erfarenhet av arbete i kyrkan på olika nivåer. Borgå stift har flera kvinnor som kan möta de kraven inom några år, men också de själva vill ge sig lite mera tid. Därför är chansen större att glastaket krossas på nytt i något av de finska stiftet, särskilt i Esbo.

TAPIO LUOMA har en mångfasetterad erfarenhet av vår brokiga kyrka, och en genuin respekt för alla olikheter. Ett litet glädjeämne är till exempel att han är väl förtrogen med oss finlandssvenskar och själv talar en utmärkt svenska. Välkommen och lycka till i utmaningarna, ärkebiskop electus!

May Wikström är chefredaktör för Kyrkpressen.

PROFILEN: BRITTA HERMANSSON

”Jag tror att jag aldrig blev riktigt emottagen, eftersom mina föräldrar inte vågade investera i ett barn.”

Sår ska läggas mot sår

Redan i moderlivet marinerades Britta Hermansson i sorg. Hon föddes ett år efter att hennes bror dött i en olycka, och den tysta katastrofen har följt henne genom livet. – Den stora övningen är att berätta om det som hänt och lita på att det finns ett liv att leva.

TEXT OCH FOTO: SOFIA TORVALDS

En vårdag på 1960-talet drunknar en liten pojke i ett dike. Det är **Britta Hermanssons** bror **Sven**, tvååringen som dog innan hon själv blev till.

– Jag föddes mitt i ett stort sorgearbete. Jag ser min mamma framför mig, höggravid och helt svartklädd. Jag var marinerad i sorg från första början.

Då, på 60-talet, fanns inga sorgegrupper eller krishjälp. Britta Hermanssons mamma fick rådet att lindra sorgen med hjälp av ett nytt barn. Ingen hade en aning om vad det gjorde med ett barn att växa i en kropp som var tung av sorg, att födas in i en familj där föräldrarna knappt vågade älska henne av rädsla att förlora också henne.

– Sådana tysta katastrofer gör något med oss, och många av oss bär på dem. För mig satte den sig som ångest, ett vemod, en känsla av att vara en bärare av sorg. I min barndom upplevde jag ofta mammans rygg, hennes tystnad, att hon vände sig ifrån mig.

Visa ärr, inte sår

Länge var den här berättelsen något Britta Hermansson aldrig tog upp i ofentliga rum, enbart i enskilda förtroliga samtal och på terapimottagningen. Som evangelist i Equmeniakyrkan i Sverige har hon alltid varit öppen och personlig i sin förkunsel, men den här tidiga sorgen berörde hon aldrig.

Men sedan kom ett möte i Smyrna-kyrkan i Göteborg där hon, ganska

oförberedd, fick träda in och berätta om sin väg till tron.

– Så jag berättade om Svens död och hur den påverkat mig. När jag var nitton och blev kristen trodde jag att jag hade blivit lycklig och alltid skulle vara det, men att bli kristen var bara en början på att få någon sorts verktyg för att hantera min ångest.

När hon berättat märkte hon till sin förvåning att en massa människor kom till henne och delade med sig av sina egna berättelser. Det påminde henne om en intervju hon hört med den amerikanska luherska prästen **Nadia Bolz-Weber** som sa att hon aldrig predikar sina sår, bara sina ärr. Och hur vet hon skillnaden? Så här: om hon talar om sina sår kommer människor med plåster.

– Men i Smyrnakyrkan kom ingen med plåster. Det som drabbat mig väckte berättelser hos andra. Då förstod jag att det här måste jag skriva om. Kanske min berättelse gör att vi vågar berätta våra livsberättelser, möta dem och lita på att det finns ett liv att leva? Kanske det gör att vi inte blir offer för livet, utan lever det i stället.

Dela ångesten

Hon diskuterade aldrig Sven med sina föräldrar. Som barn byggde hon i stället upp en fantasivärld om hur det var ställt, om att det var hennes uppgift att bli som Sven eftersom han inte fanns.

– Det stora var egentligen övergiven-

heten. Jag tror att jag aldrig blev riktigt emottagen, eftersom mina föräldrar inte vågade investera i ett barn. Så jag blev övergiven på ett sätt som jag nog förstår, ur deras synvinkel. Men för mig är det viktigare att se vad detta gjort med mig.

Under hela sitt liv har hon kämpat med ångest och panikanfall. En del av ångesten har lättat när hon vet varifrån den kommer.

– En del troll spricker i solen. Den stora övningen är inte att veta vad som drabbat mig, utan att berätta om det som hänt.

Hon minns en fest med gamla vänner. En av dem hade länge varit sjukskrivnen på grund av ångest. Ingen berörde frågan med ett enda ord. Sedan tog en av dem mod till sig och frågade:

KYRKPRESSEN REDAKTIONEN

Ansvarig chefredaktör

May Wikström
tfn 040 153 0313
may.wikstrom@kyrkpressen.fi

Redaktionen i Helsingfors

Sandvikskajen 13
00180 Helsingfors
tfn (09) 612 615 49/
040 831 6545
redaktionen@kyrkpressen.fi

Redaktionen i Österbotten

Norrmalmsgatan 21 A,
68600 Jakobstad

tfn 040 831 3599

Redaktörer e-post:
fornamn.efternamn@kyrkpressen.fi

Ulrika Hansson

tfn 040 831 6322
Christa Mickelsson
(tjänstledig)

Johan Sandberg

(Österbotten)
tfn 040 831 3599

Nicklas Storbjörk

tfn 040 831 6545

Sofia Torvalds

tfn 040 831 6748

Emelie Wikblad

tfn 040 831 6836

Webbredaktör:

webred@kyrkpressen.fi
Layout: Malin Aho
tfn 040 831 6902

Utgivare: Fontana Media Ab

Bank: Danske Bank
IBAN: FI34 80001301 158540
BIC: DABAFIHH

Paradbild: Sofia Torvalds

Tryck: Botnia Print, Karleby

ADRESSÄNDRING

Kyrkpressen är en gåva till dig från din församling!

I regel uppdateras din adress också i Kyrkpressens adressregister när du gör en flyttanmälan. I annat fall, vänligen kontakta **din församling**.

Om du beställer Kyrkpressen privat kontaktar du oss: prenumeration@kyrkpressen.fi.

KYRKPRESSEN ANNONS

Annonsredaktör:

Erika Rönngård
tfn 040 831 6614,
annons@kyrkpressen.fi

Annonspriser:

Färg 2,05 €/spmm
Svart-vit 1,65 €/spmm
+ Moms 24%

Radannonser:

4,50 €/rad inkl. moms.

Familjeannonser:

1 €/spmm inkl. moms.

Lämna in din annons på kyrkpressen.fi helt utan extra kostnad.

För familje- och radannonser per telefon, mejl eller post tillkommer 5 euro i serviceavgift.

Annonsdeadline torsdagar klockan 12 veckan före utgivning.

Annonsförsäljning:
fornamn.efternamn@kyrkpressen.fi

Ludvig Andersson,
tfn 044 050 3020,

Jonny Åstrand,
tfn (06) 347 0608,
eller 0500 924 528,
fax (06) 347 1018

Prenumerationspriser:
Finland & Norden 65 €
Utlandet 84 €

ISSN 0356-1275

Har du ångest? Vännen började storgråta, och berättade sedan hur hon mådde. Och när hon var klar började nästa. Och så nästa, och så nästa.

– Vi påminde varandra: kommer du ihåg när jag var på den där resan och var lite konstig? Då hade jag ångest. Vi kunde dela det, och då släppte lite av det.

När sår läggs mot sår

Hon tror inte att kristna kommer undan ångest och lidande bara för att de är kristna.

– Jag tror att villkoren är desamma för oss alla, men det finns någon som följer med oss in i ångesten. I Romarbrevet står det att varken nöd eller ångest ska skilja oss från Kristi kärlek. Det är ju så, och det är väldigt trösterikt.

BRITTA HERMANSSON besökte Borgå i helgen, där hon deltog i en församlingsweekend och berättade om sitt liv.

Hon tänker att vi alla är en del av världens bortvändhet från Gud, och alla frågar vi tillsammans: Vad menar du, Gud, med detta?

– Vi kan vara med och bära världens lidande och inte bara leva i vår lilla bubbla. Och det är det jag menar när jag säger att en del av min ångest blir jag kanske aldrig av med. Den är min del av världens smärta. Det låter som stora ord, men det är viktigt att ändå någons få vara med och dela den brustheten. Och det är ju så att människor som verkar perfekta och lyckliga inte direkt är människor att vi vill dela något av våra liv med.

Hon citerar **Hillevi Wahl**: Om alla bar sina liv i genomskinliga plastpåsar skulle ingen vilja byta.

– Jag har aldrig klarat det perfekta och det vackra. Jag har svårt att se alla vackra och uppklädda människor som ofta finns med i teve-gudstjänsterna och ska representera kyrkan. Det känns sällan genuint att visa upp den ytan när vi vet att så mycket annat bor i våra liv. Däremot gillar jag när en av körerna från Klara kyrka, med liv som gått itu och funnit läkedom i kyrkan, sjunger hellre än bra. Det finns så mycket i livet som är brustet.

– Och vi ska kunna visa det, våga mötas. Jag tror väldigt mycket på en Guds församling och en kristen gemenskap där man får vara sårbar. Som i **Frank Mangs**-uttrycket ”när sår läggs mot sår”. Det är väl egentligen det som är mitt ärende.

BRITTA HERMANSSON

EVANGELIST I EQUMENIAKYRKAN. FÖRFATTARE. AKTUELL MED BOKEN ”DE VI VILLE BLI” PÅ LIBRIS FÖRLAG.

UPPVUXEN I NÅS I DALARNA, BOR I CENTRALA GÖTEBORG.

NÄSTA PROJEKT: ATT INTERVJUA ALLA DE SVENSKA PARTILEDARNA INFÖR VALET I AUGUSTI.

ÄLSKAR KULTUR, SÄRSKILT FILM.

HFD avvisar Mariehamnsbesvär

FÖRVALTNINGSDOMSTOL. Att låta flyktingar övernatta i församlingens lägergård är normal förvaltningsverksamhet som ingår i församlingsarbetet. Det kan man inte överklaga. Högsta förvaltningsdomstolen avvisar därför ett besvär mot beslutet.

Den 25 september 2015 tillät kyrkoherden i Mariehamn tio flyktingar, tre

vuxna och sju barn som kommit till Åland, att övernatta en eller två nätter i församlingens lägergård. En privatperson anser beslutet vara lagstridigt och har besvärat sig mot det.

Kyrkorådet och Helsingfors förvaltningsdomstol har tidigare avvisat besväret. Då vände sig personen till HFD och yrkade på att beslutet ska upphävas och att

ärendet ska prövas på nytt, bland annat med stöd av utlänningslagen.

HFD konstaterar att det har varit fråga om människor i akut behov av hjälp. Utlänningslagen tillämpas inte på ärendet. Kyrkoherden utförde ett diakoni- och hjälparbete. Det kan inte anses utgöra ett i kyrkolagen avsett beslut som kan överklagas.

Verifikat för 7 700 euro saknas

HELSINGFORS. Den största delen av kreditkortsinköpen inom Helsingfors samfällighet är i sin ordning, visar utredningen som samfälligheten beställt. För fjolåret saknas verifikat till ett värde av 7 685 euro som hänför sig till ett tiotal kortanvändare.

– Vi har fått goda förklaringar till bristerna, säger **Pertti Sundberg**, ordförande för granskningskommittén.

Under fjolåret gjordes sammanlagda inköp på arbetsgivarens kreditkort till ett värde av 924 700 euro.

Den utomstående revisionsbyrån gick igenom kortanvändningen och reseräkningarna för 50 personer i ledande ställning i samfälligheten.

Också nuvarande biskop **Teemu Laajasalos** transaktioner under tiden 2103–2017

granskades, sammanlagt 351 transaktioner.

– Förvånansvärt många kvitton från de tre senaste åren saknas och två gånger har boendekostnaderna varit ut under tidsperioden, säger Sundberg.

Laajasalo har tidigare sagt att han betalar för de resor som anses för dyra.

Klart kvinnor kan

JUBILEUM. De första kvinnorna prästvigdes för trettio år sedan. Idag kämpar kvinnorna fortfarande med att hitta sin roll – men det gör männen också.

TEXT: SOFIA TORVALDS

I tisdags hade det gått trettio år sedan de första kvinnorna prästvigdes i den evangelisk-lutherska kyrkan. I dag är 48 procent av dem som jobbar heltid som präster kvinnor. Under 2000-talet har ungefär hälften av de prästvigda i Borgå stift varit kvinnor.

Vid teologiska fakulteten vid Åbo Akademi finns för tillfället 115 närvaroanmälda grundstuderande. Av dem är 64 kvinnor och 51 män.

Emma Audas, som är forskare vid ÅA och studentkaplan för teologistuderandena, säger att hennes uppfattning är att könsfördelningen bland dem som siktar på att bli präster är ganska jämn.

– Det är ungefär lika många kvinnliga och manliga studerande som kommer hit med tanken att de gärna skulle bli präster. Det som sedan händer är att det finns män som inte kan bli prästvigda i vår kyrka i dag på grund av sin syn på kvinnliga präster. Därför blir det i praktiken ett lite högre antal kvinnor som faktiskt har en möjlighet att prästvigas i vår kyrka.

Oförändrat motstånd

Trettio år efter att de första kvinnorna prästvigdes är ämbetsfrågan fortfarande en fråga som leder till verkliga konflikter. I Borgå stift finns två prosterier där det finns manliga präster som inte samarbetar med kvinnliga kolleger.

Kyrkans forskningscentrals undersökningar visar att motståndet mot kvinnliga präster bland finländarna varit relativt konstant under hela 2000-talet: fem procent av dem som tillfrågats motsätter sig kategoriskt kvinnor som präster.

Emma Audas tror att mycket av den situation vi har i dag beror på att de präster som motsatte sig kvinnliga präster i tiden uppmanades att bojkotta kvinnorna i stället för att bojkotta kyrkans ledning, som fattade beslutet.

– Eftersom man inte tog konflikten med själva kyrkan, utan med de enskilda kvinnliga prästerna, så har mycket av den nödvändiga diskussionen undvikits.

DE FÖRSTA kvinnorna prästvigdes i Helsingfors domkyrka den 6 mars år 1988. FOTO: KYRKANS BILDBANK

Prestera mer för att duga

I dag är, som sagt, ungefär hälften av kvinnorna präster. Men bland kyrkoherdarna är kvinnornas andel enbart 20 procent.

Stina Lindgård, ordförande för Finlands svenska prästförbund och kyrkoherde i Lapträsk och Liljendal, tror att det finns två orsaker till det.

– Enligt alla undersökningar är det fortfarande så att kvinnor bär ett större praktiskt ansvar i hemmen än männen. Det här leder till att kvinnor i högre grad än män tvekar att ställa sig till förfogande för kyrkoherdeuppgiften, som innebär ett helhetsansvar också för församlingen.

Dessutom är det så att församlingarna, om de har både män och kvinnor som sökande, hittills ofta har valt en man till uppgiften.

– Till exempel i Borgå stift har det varit relativt sällsynt att en kvinna blivit vald till kyrkoherde ifall det också har funnits jämbördigt starka manliga sökande. Det handlar alltså inte bara om attityden hos prästkvinnorna själva utan också om attityderna hos församlingsmedlemmarna.

Men Lindgård tror också att många

kvinnor upplever att de måste prestera bättre än männen för att duga.

– Det här tänkandet behöver vi komma bort från. Professionalitet och kompetens hos kvinnor och män behöver bedömas på lika grunder.

Diskussionen påverkade

Emma Audas säger att då beslutet om kvinnliga präster fattades för trettio år sedan fanns det två sätt att argumentera för att kvinnor blir bra präster. Det fanns de som sa att skillnaden inte är så stor, klart kvinnor kan. Sedan fanns de som betonade kvinnornas särart: eftersom de är annorlunda kan de tillföra något viktigt till prästrollen. Då var det ofta arbete med barn och själavård som lyftes fram.

– Då undrar jag hur djupt den här idén om att man som kvinna måste legitimera sin plats genom att bidra med det nya och viktiga sitter kvar än i dag. Det här kan leva kvar i hur vi tänker, hur kvinnliga präster uppmanas att se på sitt kall och kompetens och förmåga som kvinnliga präster. Bland de manliga studerandena finns fortfarande fler som uttryckligen intresserar sig för ledarskap och ser sig själva som framtida ledare. Också i teolo-

giska frågor tenderar männen att ha större självförtroende att uttrycka sin åsikt.

Det har skapats sfärer inom präststyret, vem som anses vara mer kompetent att syssla med vad.

– Att det finns en större tendens hos kvinnor att dra sig för ledarskap men också lite att dra sig för teologiskt ansvar, det här syns dels i antalet kyrkoherdar, men också i biskopsledet och på andra ledande poster.

Den svåra prästrollen

Bland dagens teologistuderande ser Emma Audas att männen kämpar mer med prästrollen än kvinnorna.

– Som kvinna måste du automatiskt göra upp med den stereotypa rollen om den auktoritära mannen, du är liksom från början lite fel jämfört med den klassiska bilden av en präst. För kvinnor finns det en större öppenhet för vad du kan vara och hur du kan vara. Medan jag ser unga män som kämpar ganska mycket med vem de blir, vem de måste bli, om de blir präster.

Också Stina Lindgård känner av förändringen i prästrollen – prästen är inte längre en lika självklar auktoritet och

HINN MEDGIVANDE

– Det är inte Guds ord som lärs ut och jag är lika skyldig som andra.

TV-evangelisten **Benny Hinn** kommenterar anklagelser om att predika framgångsteologi.

BEGRAVNING BILLY GRAHAM

2000 följde på sista resan

Över två tusen gäster deltog i begravningsceremonin för **Billy Graham** i Charlotte, North Carolina. Bland gästerna fanns bland annat kristna ledare från 50 länder samt USA:s president **Donald**

Trump och vicepresident **Mike Pence**.

Billy Graham hade själv planerat ceremonin för mer än tio år sedan. Hans avsikt var att också hans död skulle peka på Kristus.

– Min pappa predikade om himlen, han berättade för miljoner hur man

skulle hitta dit, han skrev en bok om himlen och i dag är han där, sa **Franklin Graham**, en av hans söner, i sitt tal.

Efter den offentliga manifestationen följde en privat mindre akt, där Billy Grahams anhöriga var med då han begravdes vid sin hustrus sida.

REGNBÅGSÄKTENSKAP PRÄSTER

62 vigslar och välsignelser

Sedan mars i fjol har åtminstone 36 präster viggt eller välsignat ett regnbågspär. Fem av dem har fått någon form av straff från sitt domkapitel, fyra har fått en varning och en allvarligt klander.

Det handlar sammanlagt om 62 förrättningar, 39 vigslar och 23 välsignelser till äktenskap. Det bekräftar pastor **Aija Pöyri** till Kotimaa24. Hon bokför förrättningarna anonymt i en grupp som samlar präster med en positiv inställning till att viga personer av samma kön till äktenskap.

Han blir kyrkans nya ansikte utåt

VAL. Valet av Tapio Luoma till ny ärkebiskop hade klara marginaler. Totalt samlade Luoma drygt 56 procent av rösterna. Nu återstår att se vilken väg han som ärkebiskop vill staka ut.

TEXT: JOHAN SANDBERG,
NICKLAS STORBJÖRK

I förra veckans val samlade **Tapio Luoma** till slut 374,667 röster jämfört med Borgå stifts biskop **Björn Vikströms** 292,333 röster. Luoma konstaterade att marginalen blev större än väntat.

– Jag tänkte inför valet att om det blir en vinst så blir den knapp och blir det en förlust så blir den knapp, sade Luoma till tidningen Kotimaa.

Av de två kandidater som gick till den andra omgången ansågs Luoma vara den mer konservativa. Beskrivningen att det här skulle ha varit en seger för de konservativa föll honom dock inte i smaken.

– Den beskrivningen landar inte riktigt rätt i mig, sade Luoma och konstaterade att det bland dem som understödde honom fanns konservativa men också personer som profilerat sig som liberala.

– Jag hoppas att resultatet är sådant att det blir till välsignelse och nytta för hela kyrkan, sade Tapio Luoma vidare.

Nuvarande ärkebiskopen **Kari Mäkinen** går i pension i slutet av maj och enligt Luoma finns det mycket i Mäkinens linje som han vill hålla fast vid.

– Jag uppskattar hans arbete väldigt mycket och jag vill ta lärdom av hans sätt att sköta ämbetet.

Det som Luoma i större utsträckning än Mäkinen vill fokusera på är kyrkans enhet.

– I den Lutherska kyrkan finns det många olika kristna. Jag vill arbeta för att vi skulle kunna vila i erfarenheten att själva mångfalden

TAPIO LUOMA har varit biskop i Esbo stift sedan 2012. Dessförinnan jobbade han bland annat i Seinäjoki och Lappo. FOTO: MARKKU PIHLAJA

inte är ett hot, utan det faktum att vi inte kan hantera den.

Luoma tillträder som Finlands ärkebiskop i juni när Kari Mäkinen går i pension. Mäkinen har varit ärkebiskop i åtta år.

”Gjorde vad jag kunde”

Björn Vikström erkände direkt efter valet att han kän-

de viss besvikelse över utgången.

– Just nu känner jag så eftersom jag varit med i en tävling och inte vunnit. Men när allt lagt sig så kommer jag sannolikt att känna en lättad och en befrielse, sade Vikström.

– Det är tydligt att jag inte fick alla röster som tillföll **Heli Inkinen** och **Ilkka**

Kantola i första omgången. I så fall hade valet varit jämnare. Jag vill gratulera Tapio Luoma och önska honom Guds välsignelse.

Nu kommer Björn Vikström att jobba fullt som biskop för Borgå stift ytterligare ett och ett halvt år. Han står fast vid det han tidigare sagt att han söker sig vidare senast 2019.

aktör i lokalsamhället som tidigare.

– Det innebär att arbetet som präst har blivit mer krävande. Men kommunikationen med prästen är kanske också artigare än den var förr, vilket är givande.

Emma Audas säger också att ämbetsfrågan – frågan om kvinnligt och manligt – inte är den stora frågan för kyrkan i dag.

– Vi har ett större problem med ämbetsfrågan som handlar om hur man ser på sig själv som präst. Är det kyrkan eller ens egen Guds bild man tjänar? Det här är en utmaning både på så kallat konservativt och liberalt håll. Är man beredd att gå in och tjäna kyrkan, en kyrka som är bristfällig, som inte är som man vill att den ska vara? Eller tänker man att den inte är Guds kyrka, en kyrka som leds av Anden, utan bara ett instrument?

Det handlar om den individualistiska människans prästbild och prästsyn.

– Vi har studerande som verkar fundera kring vilken kyrka de ska tjäna. Det finns en vilja att dra gränser inom kyrkan, att säga: det här kan jag tänkas tjäna, inom det här området kan jag jobba. Men man måste minnas att man är hela kyrkans tjänare.

”Som kvinna måste du automatiskt göra upp med den stereotypa rollen om den auktoritära mannen, du är liksom från början lite fel jämfört med den klassiska bilden av en präst.”
Emma Audas

STIFTSFULLMÄKTIGE ARBETSGRUPP

Nedläggningen bereds

Kyrkostyrelsen har tillsatt en arbetsgrupp som till kyrkomötet ska bereda förslaget att avskaffa stiftsfullmäktige.

Kyrkans framtidskommitté har föreslagit att stiftsfullmäktige avskaffas utan att man ersätter dem med något annat förvaltningsorgan.

Till ordförande för arbetsgruppen utsågs ecklesiastikrådet **Pirjo Pihlaja**. Medlemmar är stiftsdekan **Sakari Häkkinen**, lagfarna assessorn **Matti Mäkinen**, chef **Sami Ojala** och ledande diakoninnehavare **Pirjo Sariola**.

ÄRKEBISKOPVALET AKTIVITET

Var tionde röstade inte

Röstningsprocenten i den andra omgången av ärkebiskopsvalet var lägre än i den första omgången.

I den andra omgången var 1 527 röstberättigade. Av dem röstade 89,6 procent. I den första om-

gången var röstningsprocenten 92,8. Det betyder att 50 färre röstade i den andra omgången. Röstningen skedde stifts- eller prostervis under röstningsdagen. Det gick också att förhandsrösta.

Enligt tidningen Kotimaa sjönk röstningsaktiviteten främst i Åbo ärkestift. Är-

kestiftet hade de överlägset flesta röstberättigade. 1 050 av de drygt 1 200 röstberättigade gav sin röst i den andra omgången. Eftersom ärkestiftets totala röstantal delades med tre kom de uteblivna rösterna knappast att påverka utgången av valet.

De övriga stiftet hade

sammanlagt 326 röstberättigade. Av dem lät sju bli att rösta i den andra omgången.

Kontrollräkningen visade att **Tapio Luomas** rösttotal blev 374,667 (56,1 procent) och **Björn Vikströms** 292,667 (43,9 procent). Två röster förkastades.

PRÄSTBARN. Att ha en förälder som jobbar då resten av familjen är ledig. Att växa upp i ett hus som är dubbelt större än alla andras. Att ständigt gå under benämningen ”prästens pojke” eller ”prästens flicka”. Som barn till en präst sticker man ut – på gott och ont. Vi stämde träff med tre personer som alla växt upp med en pappa som varit präst.

TEXT: JOHANNA GRANLUND

Min pappa är präst

Upplevde tidigt kyrkan som ett vänligt ställe

Ingmar Weckströms far **Runar Weckström** var kyrkoherde i Terjärv under hela Ingmars uppväxt. Fadern var en av de sista präster som samtidigt var aktiv jordbrukare vid sidan om det andliga kallet. Ingmar Weckström minns livet på prästgården som idylliskt, även om driften av gården var arbetskrävande. Till hjälp fanns flera pigor och drängar. Ingmar själv fick tidigt skötselns av hönsen och vedbärandet till prästgårdens alla kakelugnar på sin lott.

– Visst kunde jag känna mig lite avvikande som prästens pojke och ibland blev jag retad för det i skolan. Jag kunde också få uppleva avundsjuka. Samtidigt hade jag en plats i det stora gänget av pojkar från trakten som hängde ihop, berättar han. På det stora hela såg jag det som en förmån att få växa upp i prästgården.

Ingmar Weckström beskriver sin far som en präst av den gamla stammen, i många ögon sträng och konservativ, men också social och sympatisk.

– Samtidigt var han en av de första som arbetade för att kvinnor skulle få prästvigas, konstaterar Ingmar Weckström. Han var strikt då han uppfostrade oss barn, men också generös.

Weckström minns faderns omsorg om de svagaste och mest utsatta.

– På hans avskedsfest vid pensioneringen var det en utvecklingsstörd man som grät allra mest. Det var mycket rörande.

Ingmar Weckström hör till de prästbarn som själva har gått i faderns fotspår. Han övervägde först att bli kantor, men landade vid den teologiska

fakulteten i Åbo. Någon påtryckning från föräldrarna upplevde han inte utan snarare försiktiga avrådanden.

– Min tidiga upplevelse av kyrkan var att den var ett vänligt ställe. Min mamma brukade ta med mig till gudstjänsterna då jag var liten. Jag förstod inte mycket av vad som sades, men då de började sjunga och spela, då var jag med, minns Weckström.

Ingmars mor **Ethel** hade också studerat teologi, men fick naturligtvis inte predika. Däremot drev hon en privat samskola under många år.

Weckström har tillbringat en stor del av sitt yrkesliv i Solf församling, från år 1976 fram till pensioneringen år 2001. Han konstaterar att han inte varit helt ledig en enda julhelg under åren i Solf, men under faderns tid var prästerna ännu mer bundna.

– På pappas tid fanns det varken se-mestrar eller kanslisters. Det var inte klokt hur mycket arbete han hade. Kriget gav också utmaningar i en omfattning som vi inte möter idag. Min far vågade knappt visa sig på byn ibland eftersom folk var så rädda för att han skulle komma med besked till dem om stupade anhöriga.

INGMAR WECKSTRÖM

Födelseår: 1938.

Uppväxt: I prästgården i Terjärv som ett av fem barn till Runar och Ethel Weckström.

Familj: Hustrun Gunnevi, en son och en dotter.

Bor: I Solf.

Yrke: Pensionerad kyrkoherde. Arbetade efter prästvigningen några månader i Nedervetil församling. Verkade i 13 år som adjunkt och kaplan i Vasa och arbetade därefter i Solf fram till pensioneringen.

Hobby: Musik i olika former, spelar altfiol och piano. Har sjungit i kör. Löser korsord och sudoku för att hålla hjärnan i trim.

Ser föräldrahemmet som andlig bas

Hanna Lähdesluoma är dotter till **Jan-Erik** och **Marianne Sandström**. Hon tillbringade barndomen i prästgården i Purmo. Då hon var 13 år flyttade familjen till ett nybyggt egnahemshus.

– Då vi bodde i prästgården var jag lite avundsjuk på kompisens älvsbyhus. Det var nytt och fräscht. Mina vänner tyckte däremot att det var häftigt att vi hade så stora rum med högt i tak i prästgården, minns hon. Det fanns gott om utrymme för alla fem barnen och en stor gård med spännande ställen att leka på.

Som prästens dotter utgick Lähdesluoma från att tanterna i byn visste vem hon var.

– På ett vis var man en offentlig person. Som barn såg jag det som en positiv sak. I tonåren, då jag insåg hur mycket folk faktiskt pratade och har åsikter, kunde det däremot störa mig.

Hanna Lähdesluoma konstaterar att hon på många vis uppfyllde de outtalade förväntningar som fanns på henne som prästbarn.

– Om jag hade velat hänga på stan, gå på alla discon som ordnades eller ha pojkvänner att sova över tror jag att det hade blivit betydligt mera konflikter, men jag passade ganska bra in i mönstret.

Ännu som vuxen märker Lähdesluoma att människor ibland verkar förvanta sig att hon ska vara på ett visst sätt då de får veta att hennes pappa är präst.

– Då pappas yrke kommer på tal händer det att folk reagerar med ett ”oj, inte svor jag väl nyss?”

Med sig från barndomen har Lähdesluoma en kristen fostran som hon inte ser som särskilt annorlunda än den fostran andra kristna föräldrar ger sina barn.

– Däremot tror jag att vi under min uppväxt hade fler besökare än många andra, allt från små människor som min far tog sig an, till fascinerande evangelister som gästade församlingen. Enda gångerna jag egentligen har önskat att pappa skulle arbeta med något annat var om vi fick besökare som jag tyckte var skrämmande.

Under tonåren blev det väldigt tyd-

ligt för Hanna Lähdesluoma att hon inte kunde leva på sina föräldrars tro, utan måste ha en egen.

– Det här sammanföll med en allmän identitetskris då allt kändes upp och ner. Under den här tiden blev församlingens ungdomsutrymme en central plats för mig. Det var ett ställe där man fick ifrågasätta allt, men också bli van att läsa Bibeln.

Lähdesluoma hittade småningom svar på sina stora frågor, men konstaterar också att det med åren har kommit nya. Livet är inte svartvitt, men tron finns där.

Idag ser hon föräldrahemmet som en slags andlig bas.

– Jag vet att mamma och pappa ber för mig, och de ger ett orubbligt stöd.

HANNA LÄHDESLUOMA

Födelseår: 1985

Uppväxt: I prästgården i Purmo, senare i egnahemshus, som ett av fem syskon. Dotter till kyrkoherde Jan-Erik Sandström och diakoniarbetare Marianne Sandström.

Familj: Man och en fyra månader gammal baby.

Bor: I Dragnäsback, Vasa.

Yrke: Språklärare, just nu föräldraledig.

Hobby: Tycker om att gå på skogs promenader med hunden.

Barnatron blev personlig övertygelse

Under **Staffan Holmbergs** tre första levnadsår vuxenstuderade hans far **Ole Holmberg** för att bli präst. Staffan är född i Helsingfors men efter pappans prästvigning flyttade familjen till Österbotten, där fadern först förordnades till två korta vikariat i Kronoby och Neder-veitil. År 1970 flyttade familjen till Närpes.

– Enda minnesbilden jag har av flytten är att det var en varm sommardag då vi kom till prästgården i Närpes, och att det fanns väldigt många barn där, berättar Holmberg. Barnen hörde till kantorn **Blomqvists** stora familj.

Staffan Holmberg konstaterar att han kanske inte är ett alldeles typiskt prästbarn eftersom han besparades fler flyttar efter de första åren. Huset som familjen bodde i var heller inte den traditionella, gamla prästgården, utan istället ett av flera hus byggda av församlingen på 60-talet.

– Egentligen var det en ren tillfällighet att vi hamnade i Närpes, men här växte jag upp och det har nu kommit att bli min hemort, säger han. Min fru är också prästbarn. Hennes familj flyttade betydligt mera än min och jag har förstått att det har sina sidor att bli uppryckt från vännerna.

Holmbergs far Ole var uppvuxen i Helsingfors och hans mor **Ulla** i Esbo och Grankulla. I hemmet talades högsvenska. Staffan Holmberg blev småningom varse att den som inte kunde närpesdialekten uppfattades som anorlunda.

– Under en period i lågstadiet var jag ganska ansatt av ett gäng äldre pojkar som tyckte om att reta mig för att pappa var präst. Men jag upplevde att jag stack ut ännu mer för att jag var inflyttad och talade högsvenska.

Med åren lärde han sig dialekten och kom in i kamratkretsen. I högstadiet fanns ingenting kvar av känslan av anorlundaskap.

– Jag var aktiv idrottare och profilerade mig mer på det området än som prästens pojke.

Holmberg säger att han som prästbarn fick en barnatro och en slags grundinställning till rätt och fel.

– Under ungdomsåren brottades jag mycket med tron och jag levde på ett sätt som jag inte vill att mina egna barn ska leva. På något vis var jag ändå troende under hela den här tiden, men först som vuxen fick jag en personlig övertygelse.

Den tjugoåttåriga Holmberg befann sig då i en tung livssituation. Avgörandet skedde under midnattsmässan på julnatten.

– Där upplevde jag att jag blev omfamnad. Att jag fick överlåta mig och bli pånyttfödd. Då jag kom hem kände jag en enorm längtan efter att läsa Bibeln. Jag läste hela natten. För mig var barnatron viktig, men jag behövde ändå liksom puffas över branten för att hitta en personlig tro.

STAFFAN HOLMBERG

Födelseår: 1966.

Uppväxt: I ett av församlingens hus i Närpes, med en bror och en fosterbror. Pappan, Ole Holmberg, har varit präst och mamman, Ulla Holmberg, har varit lärare och företagare.

Familj: Hustrun Andrea, döttrarna Lina, Clara och Malva.
Bor: I Finby, Närpes.

Yrke: Klasslärare/ämneslärare i engelska till utbildningen. Rektor för Mosebacke skola i Närpes sedan 1995.

Hobby: Har varit aktiv friidrottare samt spelat innebandy. Är friidrottstränare i Närpes Kraft. Sjunger i kör och spelar piano och gitarr för husbehov. Engagerad i skolornas IT-verksamhet.

Rafflande biljakt bakom

MUSIK. Den här helgen är det melodifestivalfinal i Sverige. För exakt 30 år sedan var det Tommy Körberg som tog hem segern med låten *Stad i ljus* skriven av Py Bäckman. Låten har en fascinerande historia som bland annat inrymmer biljakter, pseudonymer och fejk-italienska.

TEXT: URBAN THOMS FOTO: TOBIAS FISCHER

Det är mycket folk inte vet om artisten och låtskrivarprofilen **Py Bäckman**. Som att hon började sin sångkarriär med att sjunga i kyrkan till exempel.

– Jag var tre år första gången jag sjöng solo i en kyrka. Det var i Nianfors kyrka i Hälsingland och jag sjöng *Mariagåri rosegård*. Sedan kom jag att sjunga den varje jul, minns Py Bäckman.

Hon fortsatte att sjunga åtskilligt i kyrkan under hela uppväxten. Många klassiska stycken blev det innan hon inledde en karriär som rocksångerska.

– Många har skrivit att Py var vis-sångerska innan. Det var jag ju inte. Jag sjöng klassiskt. Visor har jag börjat sjunga nu, säger hon med bestämt tonfall.

Vi träffas i Skärgårdskyrkan på Värmdö utanför Stockholm där Py numera är bosatt. Hon är här för att berätta historien om *Stad i ljus* som hon skrev år 1987 och som tävlade i Melodifestivalen året därpå. *Stad i ljus* föddes i det lilla, men kom med tiden växa och bli en riktigt stor sång.

– Jag satt och lekte vid min synth hemma och tyckte att jag fick spår på en bra melodi med bra ackord till. Den var väldigt enkel, men blev ganska pampig. Bara för att komma ihåg det skrev jag snabbt en så kallad slask-text på ett icke-existerande språk. Det lät som fejk-italienska.

När Py väl hade lärt sig melodin ordentligt skrev hon en svensk text och då blev det *Stad i ljus*.

– Vissa sånger kommer liksom från ovan på något sätt. Den bara droppade ner och mitt första namn på den var *Credo*. Då visste jag inte ens vad credo var för något. Det betyder ju alltså be-kännelse – trosbekännelse.

Py berättar utan omsvep att sången handlar om himlen.

– Den kom till i en period då jag hade förlorat många nära och kära som av olika anledningar hade gått hädan. Och jag tror man bearbetar det när man har varit med om det. Sången innehåller i princip en längtan efter att man ska få se dem igen någon gång.

Vid den här tiden hade Py och en kollega hyrt en demostudio av skivbolagsdirektören **Billy Butt** där de brukade sitta och skriva olika poplåtar. En kväll hade de inget särskilt att göra och Py tyckte då att de skulle försöka spela in den där låten som hon skrivit.

– *Stad i ljus* var ju inte tänkt för Melo-

difestivalen. Först satt vi där och garvade och la på stora orkesterpukor och harpor och allt möjligt. Vi tyckte det var jätteroligt, men låten blev bara större och större. Det var inte meningen från början att det skulle låta som det lät, men det blev jättebra. När vi var färdiga för kvällen tog vi en kassett och skrev: "Superhit. Vinnare av Melodifestivalen". Vi stoppade den i ett kuvert och hängde den på Billy Butts kontorsdörr. Sedan gick vi hem.

– Nästa dag när jag kom dit var han eld och lågor. Kom och lyssna! Han misstänkte inte oss, men till slut började Mats och jag skratta och då avslöjade vi oss.

Billy Butt frågade Py om hon ville sjunga *Stad i ljus* i Melodifestivalen. "Aldrig i livet", svarade hon. Då försökte Billy Butt få tag på **Tommy Körberg** för att förmå honom sjunga i stället, men han var precis på väg till England. Detta var före mobiltelefonernas tid, så skivbolagsdirektören kastade sig iväg på värsta James Bond-manér.

– Billy Butt körde ikapp Tommy Körberg på motorvägen ut till Arlanda. De stannade vid första bästa stopp och Billy spelade upp kassetten i bandspelaren som han hade i bilen. Det var snöslask, det regnade och var sent på kvällen och där stod de och tog i hand.

– "Jag gör den", sa Tommy. Efteråt ringde Billy till mig och var nästan gråtfärdig: "Vet du, Py? Han ska göra den! Tommy Körberg gör låten" Det är en vinnare! Vi vinner!"

Py härmar Billys svengelska uttal och skrattar åt minnet.

Körberg var i hamn och nu skickades låten in. Både Billy Butt och Py Bäckman trodde att de kunde ha en vinnare och *Stad i ljus* blev mycket riktigt antagen. Men juryn visste inte först att det var Py som hade skrivit den. Hon hade

PY BÄCKMAN bor numera i Värmdö utanför Stockholm. Hon berättar att låten "Stad i ljus" kom till under en period när många vänner hade gått bort.

nämligen skickat in den under pseudonym. Men varför?

– Jo, för att i den här branschen är man ganska snabbt körd och passé. Speciellt om man passerat 30 och är kvinna, konstaterar Py.

För hennes egen del innebar resomnemanget att eftersom hon nyligen haft sin storhetstid med *Raj Montana Band* som lade ner 1985, skulle det uppfattas fel om hon nu plötsligt skrivit en låt i en helt annan genre.

– Många var sura. "Py kan inte skriva schlagerlåtar, hon är ju en rock-sångare", men vad visste de om mig? Vad visste de om min bakgrund? Det

är klart att jag kan skriva en psalm. Jag har ju sjungit psalmer sedan jag var tre år. Och den är ju en psalm!

Stad i ljus visade sig vara en vinnarlåt och Tommy Körberg fick representera Sverige i den stora finalen i Dublin. Väl där tappade han rösten. Dessutom mötte han en ung Céline Dion som tävlade för Schweiz och tog hem hela rasket. *Stad i ljus* slutade på en delad tolfte plats.

Nu har det alltså gått 30 år sedan låten kom till, men under årens lopp har den vunnit ny mark, inte minst i kyrkans värld.

– Faktum är att det är den enda

Gräla eller samtala?

BOK

Trotsa vildmarken. Om att finna tillhörighet och mod i en polariserad värld

Författare: Brené Brown
Förlag: Libris 2019

Den amerikanska författaren och sociologen **Brené Brown** är vid det här la-

get ett stort namn, och hon leder flera företag som är förknippade med hennes forskning och varumärke.

Hon forskar, skriver och samtalar om ämnen som mod, sårbarhet, perfektion, kärlek, skam och empati. När det gäller hennes författarskap är den forskning hon kan luta sig mot helt klart en fördel, eftersom texten annars lätt blir

ett flummigt tyckande som bygger på egna erfarenheter – och även om Brown skriver smidigt och personligt är det ändå inte på grund av formuleringarna man läser henne.

Hennes senaste bok, *Trotsa vildmarken*, handlar om tillhörighet. Att höra till vill vi ju alla – men vad händer då tillhörigheten leder till ökad polarisering i ett redan polariserat och politiserat klimat? Ibland kan det klokaste vara att inse

att du inte behöver höra till. Brown skriver om ett USA där du kan råka in i hetsiga diskussioner om politik om du medger att din familj ägnar sig åt jakt. Hon skriver om ett samhälle där folk är så inriktade på att demonisera motståndarsidan att ett verkligt möte känns omöjligt.

Det här är intressant. Men det är också intressant att läsa Browns analys av vad som egentligen händer när vi positionerar oss och fast-

nar i våra egna åsikter. Det blir omöjligt att lyssna.

Hon riktar sig ofta särskilt till ledare. En av de svåraste sakerna, skriver hon, är att hålla sig lugn när man får kritik och i stället för att brista ut i försvar helt enkelt säga: Berätta mer. Den här boken har ett intressant budskap till alla som i sin familj, på sina arbetsplatser eller på sociala medier försöker klara av meningsskiljaktigheter av olika slag.

■ SOFIA TORVALDS

schlagerervinnare

schlagern som har gått in i psalmbo-ken. Det tycker jag är fantastiskt, säger Py med viss stolthet i rösten.

Stad i ljus ingår i psalmbokstillägget *Psalmer i 2000-talet* som kom 2006 i Sverige.

Precis som Py själv redan påpekat är hon ingen främling i psalmernas värld. För några år sedan blev hon till och med inbjuden av Svenska kyrkan och Verbum att följa med när ett 30-tal musiker och textförfattare åkte till Farfa i Italien för att skriva nya psalmer. **Ylva Eggehorn** och **Mikael Wiehe** var också med.

– Där satt vi en vecka på ett Birgitti-

TOMMY KÖRBERG sjöng *Stad i ljus* i Eurovisionsschlagerfinalen i Dublin.

nerkloster och skrev från morgon till kväll. Det var riktigt roligt och jag lärde mig faktiskt väldigt mycket.

– Jag skrev en doppsalm som kom att heta *Lilla liv* som **Hans Kennemark** gjorde melodi till. Sedan gjorde jag både melodi och text till en psalm som heter *Vad är Gud?*. Den har konfirmanderna tagit till sig.

Du började med musik i kyrkan och nu är du tillbaka där?

– Jag knyter ihop det. Det är säkrast det, när man är gammal och ska dö, säger Py med ännu ett hjärtligt skratt.
– Nej, skämt åsido. Jag är tillbaka.

Platsen, trakten, bygden

BOK

Morgon

Författare: Tomas Mikael Bäck
Förlag: Schildts & Söderströms

uppbrottet. Andra platsmarkörer som Sundomfjärden och Dånö Gamlan förankrar de fritt filosoferande dikterna i ett sam-

Tomas Mikael Bäcks författarskap omfattar en imponerande lista på tjugoen diktsamlingar som getts ut under tidsperioden 1972-2018. Den senaste heter *Morgon*, och andra titlar som hittas i den långa raden är till exempel *Spånkorg* (1990) och *Infjärdsbild* (2008).

I de här diktmarkerna rör sig författaren fortsättningsvis. Här blandas naturbeskrivningar, konkreta ögonblicksbilder med blyxtsnabba minnesbilder från det förflutna som gör anspråk på nutiden.

Bäck's diktning har en tendens att upplösa tidsgränserna. Det som sker just nu, existerar plötsligt på samma villkor som händelser och personer som hör hemma i en svunnen tid.

I *Morgon* är dikterna fortsättningsvis ordfattiga och koncentrerade. Här finns enradningar som till exempel "Äntligen rejäla kliv bortom stiglöst". Till undantagen hör några dikter som antar en mera berättande form där olika personer skildras från ett utifrånspetsivt, respektive självbiografiskt. De här dikterna bidrar till en lite disparat helhet, men samtidigt tillåter greppet en läsning av dikterna i valfri ordningsföljd. Då framträder också de aforismliknande dikterna med större tydlighet.

Platsen, trakten, bygden är alltså viktigt i Bäck's eftertänksamma och flanerande diktning som också tidigare omfamnat olika Vasamiljöer. De allmäntliga existentiella markerna förankras genom jordnära hållpunkter, och här finns en påtaglig lokalitet och positionering. Har man själv besökt Kaserntorget i Vasas med den ortodoxa kyrkan, så är det utom alla tvivel att det är den platsen och ingen annan som avses. Konkretionen skapar en välbehövlig motvikt till den annars melankoliska stämningen där trygghet och förgänglighet lever sida vid sida med det annalkande

manhang där också människor av kött och blod rör sig in och ut genom landskapen. Det är en mor som dött i cancer och Gunnel Anita, kanske en ungdomskärlek, som får personifiera dikten. Det slutgiltiga avskedet visar ändå i den annars tidlösa diktningen att det någonstans funnits ett då, som definitivt inte låter sig omvandlas till ett nu.

Språket är ordkargt och kärnfullt och i vissa avdelningar kan man identifiera texter som närmast påminner om fri haikudiktning. I andra dikter göms stora frågor in i en överraskande förklädning. "Demonterade toalettstolar / på gården. / Varför regnar det?"

Läsaren kommer inte undan, inte heller diktjaget som har en mängd frågor att förhålla sig till. "Vad är det riktigt / för ett ställe / jag hamnat på?". Diktjaget undrar över "detta knastrande bröd med ingefärs-skivor", och frågar sig: Vad är meningen?

Det sträva syrenlika omslaget med flytande titelbokstäver i glänsande kopparfoliering är värt ett extra omnämnande. **Fredrik Bäck** har utomordentligt väl lyckats gestalta diktsamlingens grundtematik. Här finns harmoni och kontemplation med tydliga hållpunkter där det glimmar till.

■ CAMILLA LINDBERG

VASAMILJÖERNA är påtagliga i Bäck's diktning. FOTO: JUHO PAAVOLA

PÅ TVÄREN ULRIKA HANSSON

Hur kan man glömma badbyxorna?

Tankspriddhet kan vara väldigt besvärande.

Sent på fredag kväll gick den obehagliga sanningen upp för mig att jag glömt både min egen bad-dräkt och sex-åringens bad-

byxor i simhallen. För en vecka sedan! "Du tänkte inte på det när du hängde handdukarna på tork?", undrade min man försynt. Inte för en sekund, nej. Tidigt nästa morgon var det dags för simskola igen, hett efterlängtat av min son. Möjligheterna att hin-

na köpa eller få hyra badkläder var ytterst oklara. Själv var jag krasslig och kunde inte bidra med någon praktisk hjälp. I desperation testade han lillebrors brallor. Nej, helt klart för små.

Bedrövad gick han till sängs, och jag nattade ho-

nom. Med täcket upp till hakan tittade han på mig och sa: "Vad du än gör mamma så tycker jag om dig."

Det klingade bekant. Det är så jag säger till mina barn, rätt ofta och gärna. Men det är inte alltid lika lätt att själv ta det till

sig, speciellt inte om man mest av allt vill ge sig själv en spark i ändan. Men jag stannade upp för ett ögonblick och lät det sjunka in, och det kändes mycket bra.

Vi kan lära varandra mycket om nåd. Och om någon visar dig nåd så försök att ta det på allvar, lät

det landa där det ska och tro den andra som säger: jag tycker om dig oberoende. Sådant är för fint för att viftas bort.

Det redde upp sig med badbyxorna. Och jag känner att jag behöver mer nåd för varje år jag lägger bakom mig.

KRYSSET MARS

HADE SJU SÖNER Ap9 19:14	BLOTA	NEJ I TYSKLAND	GOTLÄNDSK HÄST FLYTTAR OFTA?	GUDRUN SCHYMAN	EN KÄR BRODER Rom 16:8	ESAU SVÄRFAR 1 Mo 26:34	MEDFÖD AVSAKNAD AV FINGER	FÖR-SVINN!	DEL SORGEN
STAD Ap9 18:19					BANALI YTT-RANDE			AVEN HUNDRA FEMTIDEN AVEN FEMTON	
MYSTISK NÖRLLIG INOM ILLOM SKREV GUILLOU OH			ITU LÄR-JUNGE	SKAMSEN DEN ÄR ETT VÄTT VAPEN	HÄG TRIVAS				SPORRA
AME-RIKA	FISK	FÖRE DELTA ÖRFIL	STAD Jos 19:26 FÖRENTA NATIO-NEKNA	SNÖRE DOGMATIK		KLVA NILSSON		HOLM-GÅNG	EMIL GÖRANSSON ENAV GRUM-SMAKERNA
DIKT SVÄNG			TAYCKA MÄRKLIG		RARITET SVEN GUNELL				GÅNG
STÄT-HÄLLARE I JUDEEN Luk 3:1	EN ANNA FÖR TOLSTOJ TIGGÅLL Luk 16:20	SOMMAR MÄNAD	STEKT SKIVA AV VITT BRÖD VIN			OSIS	FADD DU OCH JAG		
			BUSKE	SÄ KALLAD	SÄLL-SYNTA				
TVÄRSÄ GIFTIGT AMNE ANNO DOMINI		MJUK UTAN KLÄDER	SJUNKA GÖDSEL-MEDEL		SMÄLTA			FÄGEL	TRÄD TRAMET
			DONERA JUNIOR	FÖRT-FARANDE		SIFFRA	TALLIUM		STAD 2 Kum 14:7
		OXE MAJAS VÄN		FRID EGO	SÄLJA BILLIGT RINGA		PAUS ÄSNA		
FLICK-NAMN	NATION		SPE-FULLHET			PROCESS FÖR ATT SORTERA PATIENTER OS I MOND			LAW-RENCIUM
ANTA			AN-SIKTE		KÄNSLO-MÄSSIG				
BMA 2018	SUMPIG		JOURNAL ÖVER HÄN-DELSEN		KAN SÖM-MERSKA		FÖR-SMÄR		

Konstruerat av BRITT-MARI ANDTFOLK

FEBRUARIKRYSSETS LÖSNING

På grund av den förlängda inlämningstiden på februarikryssset så drar vi vinnarna i samband med nästa kryss.

VINN BÖCKER!

SKICKA IN!

Sänd in din krysslösning senast tisdagen den 20 mars 2018 till: Kyrkpressen, Sandvikskajen 13, 00180 Helsingfors. Märk kuvertet "Marskryssset". De tre först öppnade rätta lösningarna belönas med bokpris. Bibelcitaten i kryssset är enligt Bibel 2000. **Lycka till!**

Namn & adress:

Böcker för andakt och bibelmeditation

Karin Härjegård

Du möter min blick i vimlet

Möt kvinnan som delar med sig av det sista hon har, Elia som flyr från Gud bara för att möta Gud och vännerna som gör allt för sin vän. 22 berättelser i novellform som ger unga och vuxna en chans att upptäcka bibelberättelserna på ett lättillgängligt sätt. **Verbum, inb. 22,00**

Att vara i Guds närhet bibelmeditationer från Taizé

Ett urval av de senaste årens bibelmeditationer skrivna av bröderna i den ekumeniska komuniteten i Taizé. Boken kan användas som inspiration och fördjupning i grupper eller som personlig andaktsbok. **Verbum, hft. 18,00**

UR EVANGELIET

”Jag är det levande brödet, som har kommit ner från himlen.”

Läs mera i Joh. 6:48–58.

OM HELGEN

Bröd för kroppen och själen

Midfastosöndagen betyder att vi kommit halvvägs genom fastan. Den här söndagen kallas också brödsöndagen, ett namn som syftar på evangelietexten om hur Jesus mättade femtusen människor med fem bröd och två fiskar.

Brödsöndagen handlar inte bara om vårt dagliga bröd och kroppens överlevnad, utan också om människans behov av andlig föda. Jesus är livets bröd som delar ut sina goda gåvor till oss och lär oss att dela med oss till den som behöver det.

RUNT KNUTEN

”Tema: Vinter, väntan på våren, videung och tulpaner...”

Allsång med Matteus i församlingssalen tisdag kl. 13.

KYRKHELG

9-11.3.2018

Södra Haga kyrka, Vespervägen 12, Helsingfors

Hur kan kyrkan växa i vår tid?

HUVUDTALARE
Håkan Sunnliiden, Sverige

PROGRAM
Fredag 9.3 kl 19
Lördag 10.3 kl 10, 14 och 19
- seminarier kl 11 och 16
Söndag kl 10:30 och 13

BARNPROGRAM
Ordnas för både yngre och äldre barn under hela lördagen och söndagen

FÖRBINDELSER
Tåg: E, L, P, S, U, A
Buss: 40, 41, 52, 550, 552

MERA INFO
www.kyrkhelg.fi

INGEN ANMÄLAN BEHÖVS

INSIDAN

Ansvarig redaktör:
Erika Rönngård,
040 831 6614,
annons@kyrkpressen.fi

Annonsera i Kyrkpressen!
Ludvig Andersson 044 050 3020, ludvig.andersson@kyrkpressen.fi
Jonny Åstrand 050 092 4528, cjcenter@malax.fi
Kyrkliga annonser: 040 831 6614, annons@kyrkpressen.fi

BETRÄKTELSEN STIG-OLOF FERNSTRÖM

FOTO: MALIN AHO

Livets bröd

- DEN MATEN vill jag inte ha!
- Varför inte?
- Jag tycker inte om den.
- Har du nånsin smakat på den?
- Nej!
- Hur kan du då veta att du inte tycker om den?

Den diskussionen har vi nog alla har hört. Det handlar om småbarn som hyser aversion mot en viss maträtt. Men så brukar vuxna inte resonera. Blir man bjuden på något nytt och ovanligt försöker man åtminstone smaka, om inte för annat så åtminstone för att inte skämma ut sig inför värdfolket.

Men när det gäller vuxna så stämmer det här inte på alla områden. När Jesus kommer och erbjuder oss det bästa han har, gör många som människorna i texten. Man säger emot, man vägrar acceptera Jesu erbjudande: Det kan inte vara så som han säger! Frågan ”Har du nånsin provat?” besvaras alltför ofta med ett nej.

Varför reagerade många av Jesu samtida

negativt på hans budskap? De väntade på en befriare som Gud genom profeterna i Gamla testamentet hade lovat. Men de hade utvecklat sina egna tankar om hur det skulle gå till. Deras fördomar gjorde att de inte ville prova.

Hurudana fördomar har vår tids finländare? Guds ord har påverkat oss under många sekler, ordet har satt djupa spår i vår kultur och våra vanor. Mycket av det positiva är en följd av Guds ord. Och så tänker man att de goda frukterna ska bestå oberoende av Honom som är grunden.

Men så är det inte, tyvärr. Varje generation måste ställa sig inför Jesu person och hans erbjudande: Det bröd jag ger världen att äta och leva av är jag själv – jag själv av kött och blod.

Just nu kan vi genom att lära känna Jesus personligen få uppleva att vi kan lita på honom. Den erfarenheten har många fått göra.

STIG-OLOF FERNSTRÖM

Stig-Olof Fernström är pensionerad Lukas-kyrkoherde som just fick undervisa blivande präster i Senegal.

I dag tänker han på hur en positiv beslutsamhet och hårt arbete kan ge en guldmedalj.

Hans tips: Ta vara på den bok som har format vårt folk till det positiva som vi äger.

#bönetwitter

”Jesus, ge mig mod att följa dig idag.”

Följ Kyrkpressens bönetwitter på sökordet #bönetwitter
Veckans tweet är skriven av Stig-Olof Fernström.

HELGENS TEXTER

FÖRSTA LÄSNINGEN
Jes. 55:1–3

ANDRA LÄSNINGEN
Upp. 21:6–7

EVANGELIUM
Joh. 6:48–58

Fjärde söndagen i fastan, Midfastosöndagen. Temat är ”Livets bröd”.

PSALMFÖRSLAG

844: 1–3, 8, 486, 821, 873.
Psalmerna är valda av Dag-Ulrik Almquist.

KLARSPRÅK

Litania är en form av bön som används i gudstjänsten. Ordet härstammar från grekiskan och betyder bön eller att ropa på hjälp. Det som utmärker litanian är att prästen ber invokationer, åkallanden, som församlingen sedan svarar på, till exempel med ”Herre förbarma dig”. Litanian är vanlig under fastan. Den kan bes både med enbart ord eller som sång till en melodi.

KALENDERN 9–15.3

ÅBOLANDS PROSTERI

VÄSTÅBOLAND Pargas församlingsdistrikt:
Sö 11.3 kl. 10: Högmässa i Pargas kyrka, Heikkilä, Lehtonen. ”Försoning 100” minnesgudstjänst för inbördeskriget 1918.
On 14.3 kl. 18: Veckomässa i Pargas kyrka, Heikkilä, Lehtonen.

Nagu kapellförsamling:
Må 12.3 kl. 14–16: Kaffestuga för alla i församlingshemmet. Gemenskap, samtal och önskepsalmer.

Korpo kapellförsamling:
Sö 11.3 kl. 11: Högmässa i Korpo kyrka, Killström, Granlund. Vi firar brödets söndag.

Houtskär kapellförsamling:
Sö 11.3: Ingen gudstjänst i Houtskär.

Iniö kapellförsamling:
Sö 11.3: Ingen gudstjänst i Iniö.

ÅBO
Lö. 10.3 kl 15: Träff för ensamstående föräldrar med barn, Aurelia sö. 11.3:
- kl 12: Högmässa, Domkyrkan. Andreas Andersson (pred), Emma Audas (lit), Nicholas Söderlund. Barnhörna. Kyrkkaffe
- kl 16: Mässa, S:t Karins kyrka. Mulla, Söderlund
må. 12.3 kl 18: Diskussionsgrupp för unga vuxna, Aurelia tis. 13.3:
- kl 14.30–18: Ungdomshålan, Aurelia
- kl 18: Tyst meditation, Aurelia ons 14.3:
- kl 10: Familjecafé, Papinholma förs.hem
- kl 13: Café Orchidé, Aurelia. Gustaf Björkstrand ”Vem var Maria Åkerblom?”
- kl 13.30–15 Barncafé, Aurelia
- kl 18.30: Fasteserie om tro och kyrka, Aurelia. Sanctus – om helighet, Mia Bäck samtalar med sociologen Andreas Häger, prästen Anders Hamberg och filosofen Mio Lindman om gudsbilder, religiöst språk och den pågående hen-debatten.
to 15.3:
- kl 9–11.30: Familjecafé, Aurelia

ÅLANDS PROSTERI

HAMMARLAND
Midfastosöndagen 11.3
Högmässa: kl 11 (radierad för radio YLE)
Marie bebådelsedag 18.3
Gudstjänst: kl 12
Marthornas traditionella middag i Catharinagården: kl 13–17. Lotterier

JOMALA
Sö 11.03 kl.11.00:Familjemässa med dopfåglar, S Ång, E-H Hansén, A Karlsson, barnkörer
To 15.03 kl.11.30: Sopplunch i Olofsgården

MARIEHAMN
LÖ 10.03 kl. 10.00: Katolskmässa i S:t Märten kyrka.
SÖ 11.03 kl. 10.00: Ortodoxmässa i S:t Märten kyrka.
SÖ 11.03 kl. 11.00: Högmässa i S:t Görans kyrka.
TO 15.03 kl. 11.30: Lunchmässa i S:t Görans kyrka.
TO 15.03 kl. 12.00: Sopplunch i församlingshemmet. Pris: 5€ för pensionärer, 7€ för övriga.
Kyrktaxi mot beställning, tfn 018-19500.

SUND-VÄRDÖ
Torsdag 8.3 kl. 19.00: Läsmöte för Mickelsö-Töftö-Ångö-Bussö hos Lotta Skrtic-Lindholm och Niclas Lindholm.
Söndag 11.3 kl. 11.00: Gudstjänst med brödbakning i Sunds församlingshem. Outi Laukkanen, Pipsa Juslin.
<http://sund-vardoforsamling.fi/>

NÄRPES PROSTERI

KORSNÄS
Fr 9.3 kl 18.30: Karasamling i församlingshemmet. Gunnar Särs berättar om sin resa till Etiopien.
LÖ 10.3 kl 14.00: Pyssel för Nordkorea i församlingshemmet.
SÖ 11.3 kl 11.00: Gudstjänst Cay-Håkan Englund, Desiré Granholm.
SÖ 11.3 kl 18.00: Dans i heligt rum i församlingshemmet med Siv Jern.
Ti 13.3 kl 15.30: böne och bibelgrupp i pastorskansliet.
On 14.3 kl 13.00: Silvergruppen i församlingshemmet. Teolog Samuel Erikson, D. Granholm, B. Norrvik.
To 15.3 kl 13.00: Sjömansmissionen i Andelsbanken i Harrström.

KRISTINESTAD
kristinestadssvenskaforsamling.fi
FR 9.3 kl 18: Konsert med Nina Åström på BioDux
LÖ 10.3 kl 19: Församlingafton i Lfjärds kyrksal, D Norrback, talare Kurt-Erik Nordin ”Min vandring med Jesus”. Kantor Erica Norrback. Servering
SÖ 11.3 kl 10: Gudstjänst i Lfjärds kyrksal, Rune Östman, Norrback, Martikainen
SÖ 11.3 kl 18: Högmässa i Sideby kyrka, Rune Östman, Norrback, Martikainen
ON 14.3 kl 13: Pensionärssamling i Lfjärds kyrksal, Hellman, Norrback, Martikainen
FR 16.3 kl 18: Konsert med Nisse och Eivor Johansson på BioDux. Daniel Norrback mötesledare
ON 21.3 kl 19: Understödsföreningen för dagklubbssarbetet i Kristinestad r.f. årsmöte i Lfjärds dagklubb/pensionärshemmet.

NÄRPES
www.narpesforsamling.fi
Närpes
To 8.3 kl 13: Dagssamling i Böle bystuga, B-E Wikström.
LÖ 10.3 kl 18: Aftonmusik i S:ta Maria, konsert med köreerna Good News o Wasa Gospel.
SÖ 11.3 kl 12: Högmässa pred. Anders Värnström, Ingvesgård,

MARKNAD

ÖNSKAS HYRA

Till våren färdig rökfri och skötsam jurist med anställning fr.o.m. maj söker rymlig enrummare eller mindre tvåa i Helsingfors. Tel. 0504061241.

UTHYRES

Stiftelsen Lillesgården erbjuder förmånliga pensionärsbostäder (ettor) i Nordsjö, ej serviceboende. 0505903780 tis-to 9-12.

Rymlig 2:a i Olars (Esbo). Renoverad ägobostad på 58m² med inglasad balkong och egen bilplats. Bra förbindelser med Metro (Iso Omena) till t.ex Aalto Uni och centrala Helsingfors. Uthyses fr.o.m. 1.4. Kontakta oss gärna vid intresse för mer information. 890€ Kontaktinformation: 0407481818, jessica@mdinterior.fi

Tvåa i Vasa centrum uthyres fr.o.m 1.4. Finns bilplats och diskmaskin. Hyra 600 + vatten. Tel 050-5054356/Maria

KÖPES

Önskas köpa 1943-års psalmböcker. Tel. 044-7966 380

SÄLJES

Idyll - ljus modern tvåa 58 m² 5 min från Kyrkslätt centrum Fp 68 910 € / Sp 89 000 € Tfn 040 5141 205

91 m2 ljus och öppen radhuslägenhet i ett plan med 3 rum, kök, bastu och lättskött solig gård säljes i Marudd, Helsingfors. Nära till service, natur och havet. Fjärrvärme, bra bolag. Fp. 358 000€. Tel 0407567132/Jasper Lind

Helgonets hudfärg skapar debatt i Frankrike

Människor med rasistiska åsikter har gått till attack på sociala medier mot en 17-årig flickas omska företrädare Jeanne d'Arc under en folkfest i Orléans.

- För människorna med de här åsikterna är hatet större än tron, säger den franska ytterhögerexperten **Jean-Yves Camus**.

Sedan 1431 firas varje år minnet av nationalhelgonet Jeanne d'Arc under Jeanne d'Arc-festivalen ('Fêtes johanniques d'Orléans') i staden Orléans. Förutom religiösa ceremonier är det också stor folkfest där besökarna klär ut sig i historiska kostymer.

I år präglas dock högtidligheterna av hårda attacker på sociala medier.

17-åriga **Mathilde Edey Gamassou** som valts ut bland 250 kandidater att iklä sig Jeanne d'Arc-rollen är mörkhyad.

- Tron är det viktigaste när kyrkan väljer vem som ska få anta rollen som Jeanne d'Arc. Hudfärgen har ingen betydelse. Men för vissa tycks inte tron vara viktigast utan hatet, förklarar statsvetaren och experten på europeisk högerpopulism **Jean-Yves Camus**.

Trots att **Mathilde Edey Gamassou** kommer från en

starkt troende katolsk familj har hatmeddelandena varit många och protesterna stora på sociala medier. Hon har ursprung i Benin och Polen.

- Min dotter ville visa lite kärlek till alla fransmän. Men efter hatkampanjen känner jag inte längre igen henne, säger hennes pappa **Patrice Edey Gamassou** förtrivlat till Radio Monte Carlo. Han berättar att hon mår mycket dåligt.

- Min Gud, folk förstår inte hur illa de gör andra människor, säger han.

Minister försvarar

Jämställhetsminister **Marlene Schiappa** har ryckt in för att försvara **Mathilde Edey Gamassou** på sociala medier - Varken **Jeanne d'Arc** eller Frankrikes historia styrs av ytterhögeranhängare, har hon twittrat.

Jeanne d'Arc betraktas som Frankrikes räddare i hundraåriga kriget mot England.

Hon befriade Orléans den 8 maj 1429.

I ytterhögerpartiet Nationella Fronten har de politiska företrädarna **Jean-Marie Le Pen** och **Marine Le Pen** i flera år velat använda Nationalhelgonet som symbol. Politiska bedömare menar att Nationella Fronten på

JEANNE D'ARC, född 6 januari 1412 i Domrémy i Lorraine, död 30 maj 1431 i Rouen, är Frankrikes nationalhelgon.

detta sätt vill visa för väljarna att de kan rädda Frankrike från globalisering och

islamism.

Den första maj brukar Nationella Fronten hålla tal till

Jeanne d'Arcs ära och lägga ned en krans vid hennes staty strax intill muséet Louvren i Paris.

På grund av rasistattacker har dock **Marine Le Pen**, ledare i Nationella Fronten gått ut till **Mathildes** försvar.

- Protesterna är en skam! Alla måste inse att evenemanget hålls för att hylla **Jeanne d'Arc**, har **Marine Le Pen** sagt i media.

- Den här tjejen uppfyller alla kriterier och ska inte skämmas för sin hudfärg.

Hoppas på Macron

Frankrikes presidenter besöker ibland festligheterna i Orleans den 8 maj.

Mathilde Edey Gamassou pappa hoppas att president **Emmanuel Macron** ska komma.

- I år känns det som om självaste **Jeanne d'Arc** kallar **Macron** för att befästa Frankrikes värderingar. Kom och hjälp oss i Orléans, uppmanar han.

Många katoliker har också stöttat **Mathilde Edey Gamassou**.

En förundersökning har startats för att ta reda på vem som skickat de rasistiska budskapen på sociala medier.

JOHAN TOLLGERDT

Visste du att...

du kan lämna in din hyresannons via webben?

När du lämnar in via webben sparar du också serviceavgiften på 5 euro.

Låt ditt arv gå vidare.
Gör ett testamente fyllt av hopp.

Att testamentera sin egendom till välgörenhet är en investering i framtiden. Genom att stöda vårt arbete med en testamentsdonation påverkar du hur världen ser ut efter din bortgång.

Mottagaren betalar portot

Finska Missionssällskapet
Kod 5001637
00003 Svarsförsändelse

Tack!
Jag beställer en gratis testamentsguide och mer information om Finska Missionssällskapets arbete.

Förnamn och efternamn

Gatuadress

Postort och postnummer

Ditt svar behandlas konfidentiellt och du förbinder dig inte på något sätt.

Beställ vår testamentsguide med blanketten ovan, från fms@finskamissionssallskapet.fi eller per telefon 020 7127 266.

Annonsera i

KP
KYRKPRESSEN

Med en annons når du hela Svenskfinland.

Spara energi och pengar!

Du når oss på:

044 050 3020
050 092 4528

Eller via e-post:
annons@kyrkpressen.fi

www.kyrkpressen.fi

LEDIGA TJÄNSTER

PEDERSÖRENEJDENS KYRKLIGA SAMFÄLLIGHET

Pedersörenejdens kyrkliga samfällighet söker en person i tjänsteförhållande som

kyrkvaktmästare

Läs hela annonsen på vår webbsida www.pnks.fi. Ytterligare information om tjänsten fås av fastighetschef Daniel Wikström, 040 310 0402

HAMMARLANDS FÖRSAMLING
lediganslår

- En tjänst som ekonom/kanslist
- En tjänst som församlingsvaktmästare
- En tjänst som kantor

att sökas senast 19.3.2018 kl 15. Adress: Hammarlands församling, Prästgårdsgatan 41, 22240 Hammarland.

Mer information hittar du på www.kyrktoget/hammarland

INKAST NINA ÖSTERHOLM

Fasta från mig själv

JAG ÖNSKAR jag kunde fasta från mig själv – jag har blivit så jobbig. Jag gnäller över minsta sak, ältar såväl sagt som osagt, knarrar och knakar om allt och inget. ”Har du hört om han som joma ihjäl sig?” brukar vi fråga barnen när de klagar oavbrutet över allt från middagsmeny till pyjamasfärg. Jag tror att jag själv håller på att bli denna han. Jag ser inte längre än egen navel och allt som oftast känner jag mig missförstådd och förbigången, att det helt enkelt är väldigt, väldigt synd om just lilla mig – så känns det. Argh, vad är det som händer?

FÖR MIG bottnar svarta tankar oftast i ensamhet. När man går runt hemma med en baby på armen finns det så gott som ingen egen tid för att exempelvis läsa eftersom babyn ju kräver 110 procent av sin mamma. Samtidigt finns det väldigt mycket tid att ”fundera” medan man har händerna sysselsatta med byten, matning, städning, torkning, påklädning och så vidare. I ensamhetens ändlösa funderingar rymms många fula tankar, och de tenderar att föda mer hjärnspöken ju mer man odlar dem. Om det finns en djävul så föreställer jag mig att han myser av glädje när åskmolnen hopar sig kring huvudet på mig. Och han fyller sakta på med otrevliga minnen, missförstånd och stressiga situationer.

MEN NU är det fastetid i kyrkan och dags att medvetet zooma ut från det egna jaget, från självömkan och litenhet, och i stället zooma in på Gud och på goda tankar av bästa kvalitet.

Det sägs att man kan lura kroppen att må lite bättre bara genom att le. Fastän man kanske inte har något konkret att le åt så känner man sig gladare bara genom att vinkla mungiporna uppåt. Enligt samma mönster borde det ju vara möjligt att påverka sina tankar, att medvetet försöka säga stopp när man märker att man åter är på väg in på dunkla stigar, att vinkla tankarna uppåt i stället för neråt. Således går min ”personlighetsfasta” från mig själv ut på att säga nej – jag vill inte ha de där svarta fula tankarna i dag, schas på er! Jag vill vinkla tanken uppåt, hallå Gud, är du där?

”Jag är säker på att djävulen hatar latte.”

SÄKERT SKULLE det också vara läge för lite god andlig litteratur eller fler gudstjänstbesök, men det som hjälper mig just nu är caffè latte, eller med andra ord sällskap i ensamheten. Jag försöker pricka in så många lattekoppar med sällskap som möjligt – samtidigt som jag verkligen aktar mig för att bli som ”han som joma ihjäl sig”. Jag zoomar aktivt ut från min egen navel och fokuserar på glädjen i att vara tillsammans. Jag är säker på att djävulen hatar latte.

Nina Österholm jobbar med information i kyrkan i Helsingfors.

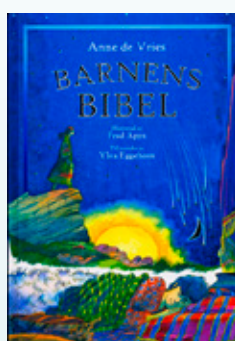
Biblar för barn!

De yngstas bibel

De yngstas Bibel är en klassiker bland barnbiblar – den första utgåvan kom 1990.

Texterna är mycket korta och tänkta för både högläsning och för den som just har börjat läsa själv. 48 av berättelserna är hämtade ur Gamla testamentet och 47 ur Nya testamentet. Längst bak finns en ordlista med förklaringar.

Verbum, inb. 28,50

Anne de Vries Barnens Bibel

Sveriges mest sålda barnbibel. En klassisk bibel för barn med Ylva Eggehorns översättning. Färgbilder på varje sida. För barn att läsa själva eller för att läsas högt ur.

Bornelings, inb. 21,80

Bibel för barn

Den första helsvenska barnbibeln är mycket trogen den ursprungliga texten och har ett lättillgängligt, vackert språk. Den utgavs hösten 1995 och har sålts i mer än 100 000 exemplar och översatts till fem språk. Den perfekta utdelningsbibeln!

Fontana Media, inb. 26,50

Bibelberättelser för barn i Norden

Varje generation behöver sin egen Bibel! Femton nordiska författare och illustratörer förmedlar berättelserna, med utgångspunkt i barnets värld. Här finns rum för humor och barnets förundran över livet!

Fontana Media, inb. 12,00

Bibeln för de små

En samling av de mest älskade berättelserna från Bibeln. Den tar sin början i skapelsen och Noa och fortsätter fram till Jesu födelse och påsken. Färgglada illustrationer!

Bornelings, inb. 14,50

Fontana Media

www.fontanamedia.fi • tfn (09) 612 615 30
info@fontanamedia.fi • Sandvikskajen 13, 00180 Helsingfors

OPINION INFORMATION

Skicka insändaren till:

Kyrkpressen/opinion
Sandvikskajen 13, 00180 Helsingfors
E-post: redaktionen@kyrkpressen.fi

Insändare måste förses med skribentens namn samt för redaktionens bruk även adress och telefonnummer. Anonyma inlägg accepteras endast i undantagsfall.

Standardlängden för de kortare insändarna är 1 200 tecken. Redaktionen förbehåller sig rätten att förkorta insändarna. Insänd text returneras inte.

Radbytet är en längre insändartext med bildbyline som rymmer 2 000 tecken. Vill du skriva ett Radbyte bör du kontakta redaktionen på förhand.

BÖNEUTROP SVERIGE

Diskussion om böneutrop i Sverige

En nationell debatt har blossat upp i Sverige efter att en moské i Växjö ansökt om att få ha böneutrop. Är böneutrop bra eller dåligt för integratio-

nen? Åsikterna går kraftigt i sär. Inom Kristdemokraterna pågår nu en intern diskussion om frågan.

– Att sprida den typen av religiös tro på det sättet tål att diskuteras. Jag tycker vi behöver en bredare diskussion, men jag är inte beredd att svara ja eller nej på frågan om bö-

neutrop just nu. Men hittills tror jag inte att vi har förstått innebörden av vad böneutrop är, utan jämför det med kyrkklockor, säger **Lars Adaktusson** till tidningen Dagen. Adaktusson har av Kd utsetts att svara för integrationsfrågorna i den kommande valrörelsen.

BIO DUX är en av knutpunkterna i Kristinestad under kampanjen. Lokalt representerar Bengt Lindblad, Johan Eklöf, Juha Mikkonen, Tanja Helkiö, Martti Palomäki, Aino Palomäki, Mika Helander och Daniel Norrback fem församlingar och två språk.

Österbottnisk kampanj vill ge kraft till förändring

KAMPANJ. Den här veckan inleds en stor evangelisationskampanj i Österbotten som når områden där 75 församlingar verkar. Kampanjen är både ekumenisk och tvåspråkig.

TEXT: JOHAN SANDBERG FOTO: SARA BONDEGÅRD

– Kampanjen syns tydligast genom en bok med femton förändringsberättelser som delas ut till varje hem i områden med en deltagande församling. Det är ärliga och öppna berättelser om hur tron på Jesus förändrat livet, säger **Johan Eklöf** i Kristinestad.

Idessa dagar levereras boken, antingen en svensk eller en finsk version, till varje postlåda där reklam inte är undanbedd. Den som inte fått boken kan beställa den.

Boken, precis som kampanjen, heter *Kraft till förändring*. Bakom kampanjen står mediamissionsföretaget IRR-TV. I kampanjen är Johan Eklöf bland annat ordförande i den svenska planeringsgruppen.

– IRR-TV har genomfört 104 internationella storstadskampanjer. Många i Ryssland och nu senast på Kuba. Un-

der planering är nu kampanjer i Indien och Sudan. Den österbottniska kampanjen är den sjunde inhemska och den största vad det kommer an på antalet deltagande församlingar.

– Den når 400 000 personer, säger Eklöf.

I boken ingår ett telefonnummer vilket man ska ringa om man önskar kontakt med en församling. Inom två dagar ringer en kontaktperson upp för samtal. Om man så önskar kan kontaktpersonen komma med till den församling man själv väljer.

Lokalt ordnar församlingarna också olika program under kampanjmånaden.

– I Kristinestad ordnar vi programkvällar med **Nina Åström**, **Nisse och Eivor Johansson**, **Heimo Enbuska** samt FKF-kören med **Roland Lundgren** och

Bengt Johansson. Vi har också kampanjcafé i varuhuset vid torget.

Så gott som hela svenska Österbotten nås av kampanjen. Men alla lutherska församlingar är inte med.

– För frikyrkorna innebär det en stor ekonomisk satsning. Att lutherska församlingar inte deltar har sannolikt olika orsaker. En del har helt enkelt inte kommit sig för, säger Eklöf.

Från lutherskt håll har man kritiserat kampanjen för att den poängterar det personliga avgörandet. Hur ser du på det?

– Jag ser det som att man vänder om till sitt dop. Den förlorade sonen återvände till fadershuset, till sitt dop och den kristna församlingen. Den som tror och är döpt ska bli frälst och har man tappat sin tro kan man vända om och komma tillbaka.

– Många av den lutherska kyrkans medlemmar ställer sig främmande till tron och till församlingen. Det är oför-

enligt med den kristna andan att lämna dem i sticket.

Budgeten för kampanjen är 300 000 euro. De deltagande församlingarna betalar en tredjedel. Resten tas in genom sponsorer, annonsintäkter, privata gåvor och kollekter.

SVENSKA FÖRSAMLINGAR SOM DELTAR I KAMPANJEN

• **Evangelisk lutherska:** Karleby, Korsholm, Kristinestad, Larsmo, Närpes, Purmo och Vörå.

• **Missionsförbundet:** Ebeneser i Jakobstad.

• **Pingst:** Elim i Jakobstad, Korsnäs Filadelfia, Pörtom-Petalax, Salem i Nykarleby och Sion i Vasa.

• **Baptist:** Forsby och Larsmo.

• **Metodist:** Kristinestad och Skaftung.

• **Icke samfundsbundna:** Vasa City-församling.

”Har man tappat sin tro kan man vända om och komma tillbaka.”